

Nr 195

Av herr **Gerhard Nilsson** i Gävle m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts förslag angående statsgaranti för lån till hantverks- och småindustriföretag.

En analys av 1951 års företagsräkning visar att näringsgruppen hantverk och småindustri omfattar 112 000—113 000 företag, sysselsättande över 500 000 personer. Vid räkningstillfället var omsättningen omkring 10,5 miljarder kronor, varför omsättningen 1957 kan beräknas till drygt 13 miljarder kronor. Ur företagsräkningen kan också noteras, att hantverket och den mindre industrien sysselsätter närmare 40 procent av hela det antal personer, som är verksamma inom storindustri, småindustri och hantverk.

De statliga kreditrestriktionerna har särskilt hårt drabbat den mindre företagsamheten. Företagareföreningarnas förtroenderåd har därför i särskild skrivelse begärt att till förfogande skulle ställas för budgetåret 1958/59 dels 30 miljoner kronor i lånemedel, dels 25 miljoner kronor såsom industrigarantier, dvs. sammanlagt 55 miljoner kronor.

Kungl. kommerskollegium har i en utredning kommit fram till att lånebehovet är minst 35 miljoner kronor.

Eftersom departementschefen föreslår, att endast 5 miljoner kronor skall ställas till förfogande såsom bidrag till fonden för lån till företagareföreningar m. fl. är det nödvändigt att riksdagen medger, att statsgarantier för lån till hantverks- och småindustriföretag beviljas intill ett belopp av 30 miljoner kronor, så att de av departementschefen föreslagna 5 miljoner kronor och de här begärda 30 miljoner kronor sammanlagt täcker det lånebehov, som kommerskollegium funnit.

Beträffande industrigarantierna vill vi också understryka den mycket låga förlustprocent, som utlåningen från företagareföreningarna visar. Denna har nämligen stannat vid omkring 1,5 procent av föreningarnas utestående lånekapital. Detta betyder, att industrigarantiförbindelserna praktiskt taget icke är förenade med några kapitalutlägg för staten. Systemet bygger ju endast på ett borgensåtagande från statens sida, vilket medför kapitalutlägg först vid konkurs eller därmed jämförbar situation och det kan även nämnas, att garantier icke lämnas utan att företagen, i den mån de har möjlighet härtill, får ställa säkerheter till förfogande, vilka tages i anspråk innan borgensåtagandet träder till.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte medgiva att statsgarantier för lån till hantverks- och småindustriföretag må under budgetåret 1958/59 beviljas intill ett belopp av 30 miljoner kronor.

Stockholm den 24 januari 1958

Gerh. Nilsson
i Gävle

Gösta Darlin

Tage Magnusson